

Grote kloof in rendabiliteit tussen appel en peer

nieuws

De teelt van appels heeft in Vlaanderen veel van zijn pluimen verloren. Appelprijs en -areaal staan onder druk door de hevige concurrentie vanuit Polen en de consumenten die Jonagold links laten liggen voor de importappel Pink Lady. Fruittelers schakelen over op perenteelt en gelijk hebben ze volgens een rendabiliteitsanalyse door de landbouwadministratie. Het netto bedrijfsresultaat van een hectare peren ligt maar liefst 3.700 euro hoger dan bij appels. Niettemin zijn er grote verschillen tussen bedrijven en van het ene tot het andere jaar.

🕒 14 JULI 2016 – LAATST BIJGEWERKT OM 4 APRIL 2020 15:28

Lees meer over:
fruitteelt

De teelt van appels heeft in Vlaanderen veel van zijn pluimen verloren. Appelprijs en -areaal staan onder druk door de hevige concurrentie vanuit Polen en de consumenten die Jonagold links laten liggen voor de importappel Pink Lady. Fruittelers schakelen over op perenteelt en gelijk hebben ze volgens een rendabiliteitsanalyse door de landbouwadministratie. Het netto bedrijfsresultaat van een hectare peren ligt maar liefst 3.700 euro hoger dan bij appels. Niettemin zijn er grote verschillen tussen bedrijven en van het ene tot het andere jaar.

De pitfruitproductie in Vlaanderen omvat met iets meer dan 14.300 hectare net geen drie procent van het landbouwareaal. De teelt van appel en peer situeert zich voor 85 procent in Limburg en Vlaams-Brabant. Zoals bij alle andere deelsectoren van de landbouw het geval is, wordt ook de fruitteelt gekenmerkt door een daling van het aantal bedrijven en een stijging van de gemiddelde bedrijfsgrootte. In 2015 heeft een gemiddeld pitfruitbedrijf 15 hectare. Een kwart van de bedrijven teelt meer dan 20 hectare fruit, tezamen goed voor 60 procent van de oppervlakte pitfruit. Vorig jaar bestond 58 procent van het pitfruitareaal uit peren, de overige 42 procent uit appels.

In Vlaanderen is het areaal peren (8.306 ha) al een aantal jaren op rij aan het stijgen. Het appelareaal maakt de omgekeerde beweging en nadert de kaap van 6.000 hectare. Er worden wel nieuwe variëteiten aangeplant maar het areaal jonagold en jonagored dat afgeschreven wordt, is groter. Voor seizoen 2015 hielden fruittelers het op 343 hectare bekeken met deze 'oude' rassen. Als alternatief voor appelteelt komen veel telers uit bij conference-peer. Door het wegvallen van Rusland als gevolg van de boycot verloopt de afzet nu stroever, maar in de periode 2009-2014 heeft de keuze voor perenteelt fruittelers geen windeieren gelegd. Dat blijkt uit een rendabiliteitsanalyse door het Departement Landbouw en Visserij. De analyse is gebeurd op basis van boekhoudcijfers van het Vlaamse Landbouwmonitoringsnetwerk, waarvan een 50-tal gespecialiseerde appel- en perenbedrijven deel uitmaken.

De verschillen in rendabiliteit zijn hoofdzakelijk te linken aan verschillen aan de opbrengstenzijde. Gemiddeld liggen de opbrengsten van een hectare peren 3.500 euro hoger dan de opbrengsten van een hectare appels. Tussen de bestudeerde jaren verschillen de opbrengsten zeer sterk. Dat heeft voor een stuk te maken met variaties in opbrengst, maar vooral met fluctuerende marktprijzen. Opvallend is dat in 2012, het jaar met het beste financiële resultaat, de laagste productie per hectare werd gerealiseerd. Hogere marktprijzen compenseerden dat en zorgden voor een netto bedrijfsresultaat van 5.106 euro per hectare pitfruit. Net zoals in andere deelsectoren is er ook in de fruitteelt een grote spreiding in opbrengsten tussen de bedrijven. Tussen het kwart best en kwart slechtst presterende fruittelers liep het verschil in 2013 op tot 10.000 euro per hectare peren. Voor een hectare appels bedraagt het zelfs 12.000 euro. De spreiding in kosten is daarentegen veel minder uitgesproken.

Aan kostenzijde valt wel op dat zowel de variabele als de vaste kosten toenemen met de jaren. De enige uitzondering daarop is 2012 omdat er toen minder seizoenarbeiders ingeschakeld werden door de kleinere oogst. In vijf jaar tijd is de totale productiekost per hectare pitfruit, inclusief eigen arbeid, met 2.800 euro per hectare toegenomen. Deze stijging met 16 procent laat zich uitsplitsen in een toename van de variabele kosten met 26 procent en van de vaste kosten met 13 procent. Binnen de variabele kosten zijn zowel de seizoensarbeid (+45%), de energiekosten (+38%), de kosten voor gewasbescherming (+31%) als de kosten die gemaakt worden voor verkoop (+29%) sterk toegenomen. Sterke stijgers in de vaste kosten zijn de huur van frigo's (+350%), pacht (+57%) en werktuigkosten (+25%). De totale afschrijvingen zijn in de periode 2009-2013 licht toegenomen met zeven procent. De betaalde lonen voor vaste medewerkers daalden sterk (-40%).

De teelt van appels leidde slechts in twee van de zes bestudeerde seizoenen tot een positief netto bedrijfsresultaat. In de overige vier jaren waren de opbrengsten onvoldoende om alle kosten, inclusief de vergoeding voor eigen arbeid, te compenseren. In drie van de zes jaren (2009, 2011 en 2014) waren de opbrengsten zelfs onvoldoende om de kosten exclusief eigen arbeid te kunnen dragen. Tussen variëteiten zijn er opvallende verschillen. De landbouwadministratie becijferde dat fruittelers een beter bedrijfsresultaat realiseren met clubrassen zoals Belgica, Kanzi en Greenstar dan met vrije appelrassen zoals Jonagold.

Dezelfde oefening voor perenteelt leert dat onze nationale trots, de conference, rendabeler is dan andere soorten. De gemiddelde verkoopprijs van andere peren ligt weliswaar hoger maar de opbrengst per hectare (34 ton) is duidelijk lager dan de bijna 40 ton conference die geplukt wordt van een hectare. Voor peren was het netto bedrijfsresultaat enkel in 2011 negatief. In alle andere jaren werd een positief resultaat gerealiseerd, met de 8.306 euro per hectare in 2012 als uitschieter. Dat jaar ontvingen fruittelers ruim 26.000 euro voor de oogst van een hectare peren. Het arbeidsinkomen uit perenteelt bedraagt gemiddeld 4.750 euro per hectare en was tussen 2009 en 2014 altijd positief, al benaderde het in 2011 wel het nulpunt.

Het Departement Landbouw en Visserij besluit dat appelteelt in Vlaanderen het moeilijk heeft om zich te differentiëren van andere productieregio's in Europa. Met peren lukt dat wel, wat we grotendeels aan het klimaat te danken hebben. In Polen wil het namelijk niet lukken om een mooie conference-peer te telen. Niet de Polen maar de Russen hebben het succesverhaal van de conference doorkruist. Sinds augustus 2014, met de invoering van de Russische handelsboycot, is de rentabiliteit van zowel de appel- als perenteelt onder sterke druk komen te staan.

Meer info: [Departement Landbouw en Visserij](#)

VILT vzw

Bd Simon Bolivar 17
1000 Bruxelles

Contact

M • info@vilt.be

Volg ons op:

 screenreader.visit us on our facebook page: <https://www.facebook.com/vilt.nieuws/>

 screenreader.visit us on our linkedin page: <https://www.linkedin.com/company/vilt-vzw/>

 screenreader.visit us on our instagram page: <https://www.instagram.com/vilt.nieuws>

 screenreader.visit us on our x page: https://x.com/vilt_nieuws

 screenreader.visit us on our bluesky page: <https://bsky.app/profile/viltnieuws.bsky.social>

